

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1983	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 40

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 93

Σύσταση θέσεων Ειδικών Συμβούλων για τις ανάγκες των Νομαρχιών του Κράτους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του Νόμου 1232/1982 (Φ.Ε.Κ. 22/τ. Α'/25.2.1982) «Επαναφορά σε ισχύ, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις», όπως ερμηνεύτηκε αυθεντικά από το άρθρο 10 του Ν. 1266/1982 (Φ.Ε.Κ. 81/τ. Α'/2.7.1982) «Όργανα ασκήσεως της νομισματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις» και των άρθρων 10 έως 12 του Νόμου 1320/1983 (Φ.Ε.Κ. 6/τ. Α'/11.1.1983) «Πρόσληψη στο Δημόσιο και άλλες διατάξεις».
2. Την απόφαση αριθ. 11355/1982 (Φ.Ε.Κ. 474/Β'/1982) «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Οικονομικών».
3. Τη γνωμοδότηση 116/17.2.1983 του Συμβουλίου της Επικρατείας και με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Σύσταση θέσεων.

Συνιστώνται στο Υπουργείο Εσωτερικών εκατό δέκα (110) θέσεις Ειδικών Συμβούλων, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, πέρα από αυτές που προβλέπονται για το Υπουργείο αυτό με το άρθρο 12 παρ. 1 του Νόμου 1320/1983 «Πρόσληψη στο Δημόσιο Τομέα και άλλες διατάξεις».

Οι θέσεις αυτές κατανέμονται ανά δύο (2) σε κάθε Νομαρχία και Διαμέρισμα της Νομαρχίας Αττικής.

Άρθρο 2.

Ειδικό νομικό καθεστώς.

Οι Ειδικοί Σύμβουλοι προσλαμβάνονται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 1232/1982, διέπονται αποκλειστικά από τις ρυθμίσεις του παρόντος Διατάγματος, δεν παρεμβάλλονται στην οργανωτική και βαθμολογική κλίμακα και ούτε οι θέσεις τους έχουν αντιστοιχία με τις θέσεις της κλίμακας αυτής. Υπόκεινται απευθείας στην ιεραρχική εξάρτηση του οικείου Νομάρχη, για την επικουρία του οποίου έχουν προσληφθεί και είναι ανεξάρτητοι από το ειδικό επιστημονικό προσωπικό ιδιωτικού δικαίου, που προσλαμβάνεται σε οργανικές θέσεις για την εξυπηρέτηση διαρκών αναγκών της Διοίκησης και διέπεται από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' (άρθρο 9 κ.ε.) του Ν. 993/1979 ή άλλες ειδικές διατάξεις.

Άρθρο 3.

Προσόντα.

Για την πλήρωση των θέσεων Ειδικών Συμβούλων, απαιτούνται .

α) Τα γενικά προσόντα διορισμού που προβλέπονται κάθε φορά για τους δημόσιους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους, εκτός από το ανώτερο όριο ηλικίας για το διορισμό.
β) Πτυχίο Σχολής Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της Χώρας ή ισότιμο πτυχίο ξένης Ανώτατης Σχολής ή Ανώτατης κατά νόμο Στρατιωτικής Σχολής των Ενόπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας.
γ) Ειδίκευση σε επιστημονικό ή επαγγελματικό τομέα αρμοδιοτήτων της Νομαρχίας, που αποδεικνύεται με αξιόλογη επιστημονική ενασχόληση (δημοσιεύσεις, συμμετοχή σε συνέδρια, ομάδες εργασίας κ.λπ.) ή αξιόλογη επαγγελματική απασχόληση ή επαρκείς γνώσεις και σημαντική εμπειρία, ανάλογη με τα αντικείμενα του τομέα αρμοδιοτήτων της Νομαρχίας που θα απασχοληθούν. Επίσης, η ειδίκευση αυτή μπορεί να αποδεικνύεται και από την ιδιότητα των προσλαμβανομένων, ως επαγγελματιών εξαιρετικής εμπειρίας.

Άρθρο 4.

Πλήρωση θέσεων — Διαδικασία πρόσληψης.

1. Η πλήρωση των κατά το άρθρο 1 του παρόντος προβλεπόμενων θέσεων Ειδικών Συμβούλων ενεργείται με δη-

μόσια γνωστοποίηση από τον Υπουργό Εσωτερικών, ο οποίος και εισηγείται τα πρόσωπα που είναι, κατά την κρίση του, κατάλληλα να προσληφθούν.

2. Η πρόσληψη γίνεται με απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Οικονομικών, οι οποίοι εκτιμούν τα κατά το προηγούμενο άρθρο απαιτούμενα προσόντα, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση αυτή καθορίζει τον τομέα δραστηριοτήτων της Νομαρχίας και τα ειδικότερα καθήκοντα με τα οποία θα απασχοληθεί ο προσλαμβανόμενος.

3. Η πρόσληψη ολοκληρώνεται με την υπογραφή από τον προσλαμβανόμενο ειδικής σύμβασης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου, από της οποίας και συνάπτεται η εργασιακή σχέση με το Δημόσιο και αρχίζει η υποχρέωση του προσλαμβανόμενου για παροχή υπηρεσιών.

Άρθρο 5.

Καθήκοντα.

Οι Ειδικοί Σύμβουλοι ασκούν καθήκοντα επιτελικά και δεν έχουν αποφασιστικές αρμοδιότητες οποιασδήποτε μορφής. Παρέχουν συμβουλές και διατυπώνουν εξειδικευμένες γνώμες, γραπτά ή προφορικά, για το συγκεκριμένο τομέα της Νομαρχίας ή αποκεντρωμένης δημόσιας υπηρεσίας υπαγόμενης ή εποπτευόμενης από αυτή, τον οποίο έχουν οριστεί να εξυπηρετήσουν. Το συμβουλευτικό έργο απευθύνεται αποκλειστικά στο Νομάρχη.

Άρθρο 6.

Αποδοχές.

Οι αποδοχές των Ειδικών Συμβούλων καθορίζονται σε ποσοστιαία συνάρτηση με τις αποδοχές των υπαλλήλων ειδικών θέσεων α' βαθμού, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγρ. 2 του Ν. 1288/1982 «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Προεδρίας της Κυβερνήσεως και της ΥΕΝΕΔ, καθώς και άλλες διατάξεις». Σε περίπτωση ανάθεσης καθηκόντων, οι αποδοχές δεν μπορούν να υπερβούν το 50% των αποδοχών της κύριας αυτών θέσης.

Άρθρο 7.

Πλήρωση θέσεων με δικηγόρους, απεσπασμένους ή συνταξιούχους.

1. Το έργο των Ειδικών Συμβούλων δεν είναι ασυμβίβαστο με την ιδιότητα του δικηγόρου, αλλά αναστέλλει την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος. Επίσης, για όσους έχουν την ιδιότητα του ελεύθερου επαγγελματία, η άσκηση του ελεύθερου επαγγέλματός τους είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση του λειτουργήματος του Ειδικού Συμβούλου.

2. Η πλήρωση των προβλεπόμενων για κάθε Νομαρχία θέσεων Ειδικών Συμβούλων μπορεί να γίνει και με απόσπαση από θέση του κατά το άρθρο 1 παράγρ. 6 του Ν. 1256/1982 δημόσιου τομέα ή με ανάθεση καθηκόντων με παράλληλη, πλήρη ή μειωμένη, άσκηση των κύριων καθηκόντων του προσλαμβανομένου, εφόσον έχει και στις δύο περιπτώσεις τα απαιτούμενα προσόντα για την πλήρωση των θέσεων αυτών. Η απόσπαση ή ανάθεση ενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και του Υπουργού Εσωτερικών.

Ο χρόνος της κατά τα ανωτέρω ανάθεσης ή απόσπασης λογίζεται, για κάθε συνέπεια, σαν χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στη θέση του δημόσιου τομέα, που ο υπάλληλος οργανικά κατέχει. Η μισθοδοσία των αποσπώμενων βαρύνει τις υπηρεσίες από τις οποίες αποσπώνται. Οι αποσπώμενοι, κατά το χρόνο της απόσπασής τους, εξακολουθούν να υπάγονται στους φορείς ασφάλισης, που είναι ασφαλισμένοι.

3. Στις θέσεις Ειδικών Συμβούλων επιτρέπεται να προσλαμβάνονται και συνταξιούχοι του κατά το άρθρο 1 παράγρ. 6 του Ν. 1256/1982 δημόσιου τομέα, εφόσον έχουν τα απαιτούμενα προσόντα και τις λοιπές προϋποθέσεις για την πλήρωση των θέσεων αυτών.

Άρθρο 8.

Λύση σύμβασης εργασίας — Αποζημίωση.

1. Η σύμβαση εργασίας των Ειδικών Συμβούλων λύεται με το θάνατο, την έκπτωση, την παραίτηση, την καταγγελία της ή την πάροδο είκοσι (20) ημερών από την αποχώρηση του Υπουργού Εσωτερικών που εισηγήθηκε την πρόσληψή τους, εφόσον ο αντικαταστάτης του δεν εκδηλώσει, με πράξη του, τη συγκατάθεση για τη διατήρησή τους.

2. Η απόλυση λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας ή η αποδοχή της παραίτησης ενεργείται, αζημίως για το Δημόσιο, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της. Η απόφαση θεωρείται κατά τεκμήριο, ότι κοινοποιήθηκε την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της. Η λύση της εργασιακής σύμβασης επέρχεται με την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της κατά τα ανωτέρω απόφασης ή με την παρέλευση άπρακτης της 20ήμερης προθεσμίας.

3. Στην περίπτωση της έκπτωσης ή της προαναφερόμενης αποχώρησης του Υπουργού, η λύση της εργασιακής σχέσης επέρχεται αυτοδίκαια, αζημίως για το Δημόσιο, η δε σχετική πράξη έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα.

Στον Υπουργό Εσωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 31 Μαρτίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ — **ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ**

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

---

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 94

Ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα της τελευταίας τάξης Τεχνικών - Επαγγελματικών Λυκείων από 8 Ιανουαρίου 1983.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

Τις διατάξεις των εδαφίων β', γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν. 576/77 «περί οργανώσεως και διοικήσεως της Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπ/σης». (ΦΕΚ 102/τ.Α' /13.4.77).

β) Τη Πράξη 57/1982 του Κέντρου Εκπαιδευτικών Μελετών και Επιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.) στις οποίες διατυπώθηκε η σχετική γνώμη του σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 2 του Νόμου 186/75.

γ) Τη σχετική γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικράτειας που περιέχεται στην 66/1983 Πράξη του με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Τα διδασκόμενα μαθήματα από 8ης Ιανουαρίου 1983 μέχρι το τέλος του διδακτικού έτους 1982-83 και οι ώρες

εβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στη Γ' τάξη των ημερησίων Λυκείων Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως για τους μαθητές που παρακολουθούν τις δέσμες των προπαρασκευαστικών μαθημάτων ορίζονται ως εξής:

Μαθήματα	ώρες εβδομ. διδ/λίας
Α' Γενικής Παιδείας:	
Ιστορία	2
Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος	2
Ξένη γλώσσα	2
Φυσική αγωγή	1
Σύνολο	7

Β' Ειδικότητας:	2 - 4 ανάλογα με τον τομέα		
Γ' Προπαρασκευαστικά:	Δέσμ. προπαρ/κών μαθ/των		
	1 Δέσμη	2 Δέσμη	4 Δέσμη
Νεοελληνική γλώσσα και γραμματεία	4	4	4
Μαθηματικά	8	4	4
Φυσική	5	5	–
Χημεία	3	3	–
Ιστορία	–	–	4
Ανθρωπολογία - Βιολογία	–	4	–
Κοινωνιολογία	–	–	4
Οικονομικά	–	–	4
Σύνολο	20	20	20
Γενικό Σύνολο	29–31	29–31	29–31

2. Τα μαθήματα ειδικότητας κατά Τομέα της τελευταίας τάξης των Τεχνικών και Επαγγελματικών Λυκείων ορίζονται ως εξής:

Τομέας	Μαθήματα	Ώρες εβδομαδ. Διδ/λίας
Μηχανολογικός:	Κινητήριες μηχανές ή	3
	Ψυκτικές μηχανές και εγκαταστάσεις	3
Ηλεκτρολογικός	Ηλεκτρικές μηχανές	3
και	ή	
Ηλεκτρονικός:	Τηλεπικοινωνίες	3
Δομικός:	Γενική Δομική	4 ή 3 ανάλογα με το τμήμα
Χημικός και Μεταλλουργικός	Χημική Τεχνολογία	2
Οικονομίας	Διοικητική Πρακτική και Δημόσιες Σχέσεις	2
και	ή	
Διοικήσεως:	Ελληνική Οικονομία και δημοσιονομία	2
Γεωργοκτηνοτροφικός:	Οργάνωση και διοίκηση εκμεταλλεύσεων και Συνεταιρισμών	2 ή 3 ανάλογα με το τμήμα
Κοινωνικών Υπηρεσιών:	Μικροβιολογία	3

Ο μαθητής παρακολουθεί μάθημα τμήματος ειδικότητας του Τομέα που παρακολουθούσε στη Β' τάξη των Τεχνικών και Επαγγελματικών Λυκείων. Στην περίπτωση που στο Λύκειο λειτουργούν πάνω από ένα τμήματα του Τομέα, ο μαθητής επιλέγει ένα από τα δύο μαθήματα εφόσον προβλέπεται κάτι τέτοιο σύμφωνα με τα ανωτέρω. Στην περίπτωση που λειτουργούν πάνω από ένα τμήματα του Τομέα και στα οποία σύμφωνα με τα ανωτέρω διδάσκεται το ίδιο μάθημα αλλά σε διαφορετικές ώρες ο μαθητής παρακολουθεί το μάθημα στο τμήμα που διδάσκεται περισσότερες ώρες.

Άρθρο 2.

Η διδακτέα ύλη των προπαρασκευαστικών μαθημάτων κάθε δέσμης της Γ' τάξης Ημερησίων Λυκείων Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπ/σης ορίζεται κατά μάθημα ως εξής:

Α' ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΕΣΜΕΣ

Διατίθενται 4 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Διδακτέα ύλη, είναι αυτή που προβλέπεται από τις διατάξεις του αρ. 2 του Π.Δ.826/79.

Β' ΙΣΤΟΡΙΑ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Διδακτέα ύλη:

1) Αίτια (συνοπτική ιστόρηση) και αποτελέσματα του Α' Μεγάλου Πολέμου (1914 – 1919).

2) Η ρωσική Επανάσταση (1917)

3) Προβλήματα του Μεσοπολέμου (1919 – 1939).

4) Αίτια, συνοπτική ιστόρηση, αποτελέσματα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (1939 – 1945).

5) Μεταπολεμικά προβλήματα του κόσμου (Ο.Η.Ε., τέλος αποικιοκρατίας, διαστημικά επιτεύγματα, αγώνες για την ειρήνη, σύγχρονη τεχνολογία, δυνατότητες και απορίες). (1945 κ.ε).

6) Ο φιλοσοφικός στοχασμός και η τέχνη ως έκφραση του πνεύματος του 19ου και του 20ου αιώνα.

7) Η Βιομηχανική Επανάσταση και οι επιπτώσεις της:
προϋποθέσεις,
εξέλιξη – φάσεις,
οικονομικές επιπτώσεις,
κοινωνικές επιπτώσεις,
γενικότερες (θετικές και αρνητικές) επιπτώσεις.
αναφορά στις πηγές της.

8) Γαλλικός Διαφωτισμός (κυρίως ως σημείο αναφοράς για το επόμενο κεφάλαιο): η έννοια του φαινομένου και η προέλευσή του, κύριοι εκπρόσωποι και οι ιδέες τους (αποσπάσματα από το έργο τους), ακτινοβολία ή παράλληλη εμφάνιση του φαινομένου.

9) Νεοελληνικός Διαφωτισμός: η έννοια και η αφετηρία του φαινομένου, κύριοι εκπρόσωποι (αποσπάσματα από το έργο τους), οι επιδιώξεις τους, προσδοκίες του Ελληνισμού από το κίνημα αυτό.

10) Νεοελληνική Ιστορία από τις «πηγές», ειδικότερα της περιόδου 1750 – 1850, ώστε διαμέσου των «πηγών» να φανεί στα ευρύτερα πλαισιά της η ιδεολογική προετοιμασία του Αγώνα της Ανεξαρτησίας και τα προβλήματα του Ελληνισμού (Οικονομικά, διπλωματικά, ιδεολογικά, πολιτικά), κατά τη διάρκεια του Αγώνα και ύστερα απ' αυτόν (με τον όρο «πηγές» νοούνται φιλολογικά και φιλοσοφικά έργα, δοκίμια, προλεγόμενα φιλολογικών εκδόσεων κ.α. και οπωσδήποτε Απομνημονεύματα των Αγωνιστών).

11) Εισαγωγή στις ιστορικές σπουδές:

α) Προβλήματα ερμηνείας της ιστορίας

β) Μεθοδολογικά ζητήματα συγγραφής της ιστορίας

γ) Δείγματα ιστορικής γραφής σύμφωνα με τα παραπάνω δύο Κεφάλαια.

Σημείωση: Διευκρινίζεται ότι προτάσσεται εδώ το Κεφ. «Βιομηχανική Επανάσταση και οι επιπτώσεις της» για

το λόγο ότι το αντικείμενο αυτό είναι δυνατό να διδαχτεί και ανεξάρτητα από τη λοιπή γενική ιστορία.

Γ'. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ Ι 1ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 8 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Σκοποί του μαθήματος:

Οι σκοποί του μαθήματος είναι αυτοί που προτάσσονται στο αναλυτικό πρόγραμμα του μαθήματος των Μαθηματικών της Πρώτης (Α'.) τάξης του Ημερησίου Λυκείου Γενικής Κατεύθυνσης (άρθρο 2 του Π.Δ 827/1979).

Δ δακτέα ύλη:

Ι) ΑΛΓΕΒΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Διατίθενται 5 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

1) Στοιχ ία θ ωρίας πολυωνύμων:

Ο αντιμεταθετικός δακτύλιος των πολυωνύμων. Αλγοριθμική διαίρεση, Μέγιστος Κοινός Διαιρέτης (Μ.Κ.Δ.) πολυωνύμων, βασικές ιδιότητες Ελάχιστο Κοινό Πολλαπλάσιο (Ε.Κ.Π.) πολυωνύμων. Ρίζα πολυωνύμου. Θεωρήματα για τις Ρίζες ενός πολυωνύμου.

2) Ακολουθίες

Έννοια ακολουθίας. Μονότονη ακολουθία. Φραγμένη ακολουθία. Σύγκλιση ακολουθίας. Μηδενική ακολουθία. Σύγκλιση αθροίσματος, διαφοράς, γινομένου και πηλίκου ακολουθιών. Σύγκλιση ακολουθιών. Έννοια υπακολουθίας. Σύγκλιση μονότονης και φραγμένης ακολουθίας. Εφαρμογή και μέτρηση κύκλου. Η ακολουθία $α_ν = (1 + 1/μ)^ν$, $ν = 1, 2, \ldots$ και ο αριθμός ρρ. Ακολουθίες με όριο το $\pm \infty$. Επιτρεπτές και μη επιτρεπτές πράξεις στο $R = RU\ (-\infty\ +\infty)$.

3) Πραγματικές συναρτήσεις.

Έννοια πραγματικής συνάρτησης μιας πραγματικής μεταβλητής. Γραφική παράσταση συνάρτησης. Αντίστροφη συνάρτηση. Σύνθεση συναρτήσεων Μονότονες συναρτήσεις Ακρότατα συναρτήσεων.

4) Σύγκλιση συναρτήσεων.

Ορισμός του ορίου συνάρτησης, όταν $X \to α$ με $α \in \overline{R}$, με τη βοήθεια των ακολουθιών. Ιδιότητες των συγκλινουσών συναρτήσεων.

5) Συνέχεια συναρτήσεων.

Η έννοια της συνεχούς συνάρτησης. Θεωρήματα για τη συνέχεια του αθροίσματος, του γινομένου, του πηλίκου καθώς και της σύνθεσης δύο συνεχών συναρτήσεων. Ιδιότητες κυκλικών συναρτήσεων. Ορισμός και ιδιότητες της εκθετικής και λογαριθμικής συνάρτησης.

6) Παράγωγος συνάρτησης

Έννοια της στιγμιαίας ταχύτητας και της επιτάχυνσης στην ευθύγραμμη κίνηση. Η έννοια της παραγώγου μιας συνάρτησης. Εξίσωση της εφαπτομένης μιας καμπύλης σ' ένα σημείο της. Διαφορικό. Κανόνες παραγώγισης: Παράγωγοι βασικών συναρτήσεων. Παράγωγος σύνθετης συνάρτησης. Θεωρήματα ROLLE και μέσης τιμής και οι συνέπειές τους. Παράγωγος ανώτερης τάξης. Συνθήκες για τοπικά ακρότατα. Κυρτές και κοίλες συναρτήσεις σ' ένα διάστημα. Ασύμπτωτες. Εφαρμογές των παραγώγων στη μελέτη συναρτήσεων. Κανόνας του L' HOSPITAL.

7) Ολοκλήρωμα συνάρτησης.

Η έννοια του ορισμένου και του αόριστου ολοκληρώματος. Θεμελιώδεις ιδιότητες. Βασικές μέθοδοι ολοκλήρωσης. Εφαρμογές ορισμένου ολοκληρώματος στον υπολογισμό των εμβαδών και όγκων και σε απλά παραδείγματα διαφορικών εξισώσεων με χωριζόμενες μεταβλητές.

ΙΙ) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Διατίθενται 3 ώρες από 2 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

α) Στερεομετρία

1) Ευθείες και επίπεδα στο χώρο:

Καθορισμός επιπέδου. Ευθεία πλάγια ή κάθετη προς επίπεδο. Γωνία ευθείας και επιπέδου. Ευθεία παράλληλη προς επίπεδο. Παράλληλα επίπεδα. Δίεδρη γωνία. Καθετότητα επιπέδου. Ασύμβατες ευθείες. Κοινή κάθετος δύο ασυμβάτων ευθειών.

2) Πολύεδρα και στερεά εκ περιστροφής:

Πολυεδρική γωνία. Πολύεδρο. Τετράεδρο. Πυραμίδα Πρίσμα. Παραλληλεπίπεδο: ορισμοί και βασικές ιδιότητες. Κύλινδρος, Κώνος, Σφαίρα: ορισμοί και βασικές ιδιότητες.

β) Αναλυτική Γεωμετρία.

1) Οι διανυσματικοί χώροι των ελεύθερων διανυσμάτων του επιπέδου (και του χώρου). Συγγραμικά διανύσματα. Ο υπόχωρος των διανυσμάτων ενός άξονα. Γραμμική ανεξαρτησία. Βάσεις και διάσταση των ανωτέρω διανυσματικών χώρων. Συνιστώσες διανύσματος. Συντεταγμένες διανύσματος, μέτρο διανύσματος.

2) Εσωτερικό γινόμενο διανυσμάτων. Ιδιότητες. Καρτεσιανό ανάπτυγμα εσωτερικού γινομένου. Γωνία διανυσμάτων. Συνημίτονα κατεύθυνσης. Καθετότητα και παραλληλία διανυσμάτων.

3) Διανυσματική εξίσωση ευθείας. Διάφορες μορφές εξισώσεων ευθείας στο επίπεδο. Τομή ευθειών. Δέσμη ευθειών. Συνθήκη καθετότητας και παραλληλίας ευθειών. Απόσταση σημείου από ευθεία. Εξίσωση διχοτόμου γωνίας δύο ευθειών. Οι ανισώσεις $Αχ - Βψ - Γ \gtrless 0$. Διανυσματική εξίσωση επιπέδου. Άλλες μορφές εξισώσεων επιπέδου. Τομή επιπέδων. Εξίσωση ευθείας στο χώρο. Οι ανισώσεις $Αχ - Βψ - Γ - Δ \gtrless 0$.

4) Καμπύλες β' βαθμού: Εξισώσεις κύκλου, έλλειψης, υπερβολής, παραβολής. Εξίσωση εφαπτομένης της καμπύλης β' βαθμού.

5) Διάφορες εφαρμογές σε γεωμετρικά προβλήματα.

Δ'. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΙΙ 2ης ΚΑΙ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Ι. Γραμμικά συστήματα

Επανάληψη της λύσης συστημάτων α' βαθμού. Ορίζουσες. Ιδιότητες οριζουσών. Ανάπτυγμα ορίζουσας. Λύση γραμμικού συστήματος ν εξισώσεων με ν αγνώστους. Συστήματα συμβιβαστά. Συστήματα ομογενή.

ΙΙ. Στοιχεία Αναλυτικής Γεωμετρίας

Διανύσματα. Άξονας. Συστήματα αναφοράς. Συντεταγμένες σημείου, διανύσματος. Συνθήκες καθεστότητας και παραλληλία διανυσμάτων.

Εξίσωση σημειοσυνόλου γενικά. Διάφορες μορφές εξισώσεων ευθείας. Σχετικές θέσεις ευθειών. Εξισώσεις κύκλου, ελλείψης, υπερβολής, παραβολής.

ΙΙΙ. Στοιχεία Ανάλυσης.

α) Συναρτήσεις (επαναλήψεις — συμπληρώσεις).

Πραγματικές συναρτήσεις: έννοια, γραφική παράσταση, είδη. Αντιστροφή και σύνθεση συναρτήσεων.

β) Όριο και συνέχεια.

Όριο συνάρτησης για $X \to α$ με $α\ Ε\ \overline{R}\ (= \overline{RU}\ [-\infty, +\infty])$.

Συναρτήσεις με όριο $+\infty$ ή $-\infty$. Όριο αθροίσματος, γινομένου, πηλίκου συναρτήσεων. Συνάρτηση συνεχής. Ιδιότητες συνεχών συναρτήσεων.

γ) Παράγωγος.

Στιγμιαία ταχύτητα και επιτάχυνση. Λόγος μεταβολής μιάς συνάρτησης. Παράγωγος. Εξίσωση εφαπτομένης σε ένα σημείο της γραφικής παράστασης μιάς συνάρτησης Ιδιότητες παραγώγων. Παράγωγοι στοιχειωδών συναρτήσεων. Μελέτη μιάς συνάρτησης με τη χρήση παραγώγων

δ) Ολοκλήρωμα.

Ορισμένο ολοκλήρωμα. Ιδιότητες. Αόριστο ολοκλήρωμα. Θεμελιώδες θεώρημα. Βασικές μέθοδοι ολοκλήρωσης. Χρήση του ολοκληρώματος στον υπολογισμό όγκων. και εμβαδών και άλλες εφαρμογές.

IV. Συνδυαστική.

Μεταθέσεις. Διατάξεις. Συνδυασμοί. Ιδιότητες. Τύπος του διώνυμου.

V. Στοιχεία Στατιστικής και Πιθανοτήτων.

Στατιστική περιγραφή ενός πληθυσμού. Πινακοποίηση και γραφική παρουσίαση. Κατανομή συχνοτήτων. Χαρακτηριστικές τιμές μιάς κατανομής : αριθμητικός μέσος, τυπική απόκλιση.

Πείραμα τύχης. Ενδεχόμενα και οι μεταξύ τους πράξεις. Στατιστικές και μαθηματικοί ορισμοί πιθανότητας. Προσθετική ιδιότητα. Πιθανότητα υπό συνθήκη. Ανεξάρτητα ενδεχόμενα. Τυχαία μεταβλητή. Κατανομή πιθανότητας μιάς διακριτιτής τυχαίας μεταβλητής. Διωνυμική κατανομή. Ομοιόμορφη κατανομή. Κανονική κατανομή.

Τυχαίοι αριθμοί. Δειγματοληψία. Συναγωγή συμπερασμάτων.

Ε'. ΦΥΣΙΚΗ 1ης ΚΑΙ 2ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 5 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Διδακτέα ύλη :

Στο μάθημα της Φυσικής της 1ης και 2ης δέσμης εφαρμόζεται το αναλυτικό πρόγραμμα κοινό και επιλογής της Τρίτης (Γ) τάξης Λυκείου Γενικής Κατεύθυνσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του Π.Δ. 826/79.

ΣΤ'. ΧΗΜΕΙΑ 1ης και 2ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 3 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Διδακτέα ύλη :

Στο μάθημα της Χημείας της 1ης και 2ης δέσμης εφαρμόζεται το αναλυτικό πρόγραμμα κοινό και επιλογής της Τρίτης (Γ) τάξεως Λυκείου Γενικής Κατεύθυνσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του Π.Δ. 826/79 με την προσθήκη των εξής κεφαλαίων :

Χημική ισορροπία :

Αμφίδρομες αντιδράσεις. Χημική ισορροπία. Νόμος της επίδρασης της μάζας. Παράγοντες που επηρεάζουν τη χημική ισορροπία.

Ιδιότητες των ηλεκτρολυτικών διαλυμάτων :

Ισχύς των οξέων και των βάσεων. Βαθμός ιονισμού (διάστασης). Σταθερά ιονισμού (διάστασης). Επίδραση κοινού ιόντος. Γινόμενο διαλυτότητας. Διάσταση του νερού αρνητικός λογάριθμος συγκέντρωσης υδρογονοϊόντων (Rh). Δείκτες. Υδρόλυσης.

Ηλεκτρονική Θεωρία οξείδωσης και αναγωγής :

Γενικά περι οξείδωσης και αναγωγής. Αριθμός οξείδωσης. Τα κυριώτερα οξειδωτικά και αναγωγικά μέσα. Παραδείγματα οξειδοαναγωγικών αντιδράσεων. Δυναμικό οξειδοαναγωγής.

Ζ'. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ - ΒΙΟΛΟΓΙΑ 2ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Διδακτέα ύλη :

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

1. Ιδιότητες που χαρακτηρίζουν τα έμβια όντα.
2. Περιγραφή της ανατομίας και των λειτουργών των κυττάρων.
3. Αναπαραγωγή των Οργανισμών (μονοκυττάρων και πολυκυττάρων).
4. Κληρονομικότητα και παράγοντες που επιδρούν σ' αυτήν.
5. Θεωρία της εξέλιξης.
6. Οικολογία : Μελέτη των οργανισμών σε σχέση με το περιβάλλον. Αλληλεξάρτηση των οργανισμών. Συνέπειες της ανθρώπινης επίδρασης στο περιβάλλον.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

1. Δομή του οργανισμού.

Περιγραφή της ανατομίας και λειτουργιών των συστημάτων :

α) ερειστικό
β) μυικό
γ) πεπτικό
δ) αναπνευστικό
ε) κυκλοφοριακό
στ) ουροποιητικό και αδενικό
ζ) νευρικό - αισθητήρια όργανα. Ανθρωπομετρία

2. Γενική ανθρωπολογία.

Ιστορική ανασκόπηση της εξέλιξης του ανθρώπου.

Η'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

I. Σκοπός :

Σκοπός του μαθήματος των Οικονομικών είναι να επεκτείνουν οι μαθητές τις γνώσεις τους σε οικονομικά θέματα και να εμβαθύνουν πάνω σ' αυτές.

II. Διδακτέα ύλη :

Στάδια οικονομικής εξέλιξης. Συστήματα οικονομικής οργάνωσης των κοινωνιών. Πληθυσμός, ανάγκες, αγαθά. Είδη παραγωγής. Συντελεστές παραγωγής. Κόστος παραγωγής. Σχηματισμός των τιμών. Κρατικές παρεμβάσεις στο σχηματισμό των τιμών. Μονοπώλιο. Ατελής ανταγωνισμός. Διανομή του πλούτου που έχει παραχθεί. Ο τόκος. Η εργατική αμοιβή. Το κέρδος. Το εθνικό εισόδημα και εθνικό προϊόν. Βιοτικό επίπεδο και ανάπτυξη. Κατανάλωση - αποταμίευση - επένδυση. Οικονομικοί κύκλοι, διακυμάνσεις τους. Το χρήμα. Διεθνείς συναλλαγές, διεθνής οικονομική πολιτική. Δημόσια οικονομική. Κρατικός προγραμματισμός.

Θ'. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ώρες από 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Σκοπός του μαθήματος :

α) Να γνωρίσουν οι μαθητές το αντικείμενο, τα πλαίσια, την έκταση και τη σημασία της Κοινωνιολογίας, στοιχεία απαραίτητα για την παραπέρα κοινωνιολογική γνωστική δομή και προβληματισμό τους.

β) Τα κοινωνικά φαινόμενα και προβλήματα να προκαλέσουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον στους μαθητές αυτής της ηλικίας που μάχονται για την ιδεολογική, την επαγγελματική και γενικά την κοινωνική και πολιτιστική ένταξή τους.

Διδακτέα ύλη :

Εισαγωγή :

1. Ο κύκλος των κοινωνικών επιστημών και η εμφάνιση της Κοινωνιολογίας απ' τον περασμένο αιώνα.
2. Τι είναι κοινωνικό φαινόμενο.
3. Ορισμός της Κοινωνιολογίας.
4. Αντικείμενο και σκοποί της Κοινωνιολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ιστορική αναδρομή στην κοινωνική σκέψη και τη γένεση της κοινωνικής επιστήμης :

1. Κοινωνικός προβληματισμός : από τους αρχαίους Σοφιστές, τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ως τους νεότερους πολιτικούς στοχαστές και τους διαφωτιστές του 18ου αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

1. Εξέλιξη της ανθρώπινης κοινωνίας από την πρωτόγονη κατάσταση ως τη βιομηχανική εποχή.
2. Εξέλιξη του πολιτισμού και της Τεχνολογίας, καταμερισμός εργασίας, διαμόρφωση κοινωνικών τάξεων.
3. Κοινωνικά προβλήματα, κοινωνικές δυνάμεις.
4. Βασικές έννοιες της Κοινωνιολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Γένεση και εξέλιξη των κοινωνικών θεσμών :
1. Ορισμός κοινωνικών θεσμών.
2. Αιτίες γένεσης, διατήρησης ή αλλαγής των θεσμών.
3. Απαρίθμηση και ταξινόμηση βασικών κοινωνικών θεσμών οικονομικών, πολιτικών, κοινωνικοποίησης και εκπαίδευσης.
4. Λειτουργία των θεσμών, ενδεχόμενη δυσλειτουργία ή άλλη χρησιμοποίηση των θεσμών.
5. Αλληλεξάρτηση των θεσμών (π.χ. πολιτικών – οικονομικών – εκπαιδευτικών).
6. Στοιχεία για κάποιους βασικούς κοινωνικούς θεσμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Κοινωνιολογία της γνώσης (όπως η γνώση αποκτάται ή διαδίδεται μέσα σε ορισμένη κοινωνική πραγματικότητα, πως η κοινωνική πραγματικότητα επηρεάζει τον τρόπο που αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι τον κόσμο και την κοινωνία, ποιός βαθμός αντικειμενικότητας μπορεί να υπάρχει σε ορισμένους τομείς γνώσης και κρίσης, όπου υπεισέρχεται ο γενικός ιδεολογικός προσανατολισμός των ατόμων κ.λ.π.)
2. Κοινωνιολογία της Παιδείας : Κοινωνική λειτουργία της παιδείας (μετάδοση δεξιοτήτων, γνώσεων, ορισμένων αξιών, καλλιέργεια της επιστήμης, σχέση παιδείας και οικονομίας σήμερα), η εκπαίδευση ως θεσμός κοινωνικής κινητικότητας, ως θεσμός κοινωνικοποίησης, ως υποσύστημα στην υπηρεσία του κοινωνικού συστήματος ως θεσμός κοινωνικής συντήρησης ή αλλαγής ή οικονομικής ανάπτυξης κ.λ.π.

Προγράμματα σπουδών, επιλογή γνωστικής ύλης, επιλογή διδασκόντων επιλογή μεθόδων διδασκαλίας, επιλογή εξεταστικών τρόπων, επιλογή σπουδαστών με ειδικά προσόντα κ.λ.π.
3. Κοινωνιολογία της εργασίας.
4. Κοινωνιολογία του δικαίου.
5. Κοινωνιολογία της τέχνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Η κοινωνικοποίηση των νέων.
1. Τι σημαίνει κοινωνικοποίηση.
2. Αυτόματη πραγματοποίησή τους.
3. Σκόπιμη επιδίωξή της. Συντελεστές επιτυχίας.
4. Φορείς κοινωνικοποίησης και ιδιαίτερες επιδιώξεις τους.
5. Η «επίσημη» και η «ανεπίσημη» κοινωνικοποίηση.
6. Οι συνέπειες της «κακής» δράσης των φορέων κοινωνικοποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Κοινωνική Αλλαγή ή Μεταβολή.
1. Τι σημαίνει κοινωνική αλλαγή.
2. Σύμφωνα με την ιστορία η αλλαγή είναι νόμος της ζωής.

3. Θεωρίες για την αλλαγή :
α) Ιστορική επισκόπηση :
στην αρχαιότητα
στον μεσαίωνα
στους νεότερους χρόνους
σήμερα
β) Συστηματική ταξινόμηση των θεωριών :
συντελείται η αλλαγή αυτόματα και τυχαία ; Σκόπιμα ή αναγκαία;
(Βιοθεωρητικές ή ιδεολογικές προϋποθέσεις από την αποδοχή της ή εκείνης της θέσης και πρακτικές – πολιτικές συνέπειες από την αποδοχή αυτή).
4. Σχεδιασμένες αλλαγές (αποδοχή της δεύτερης θέσης)
5. Ρυθμοί αλλαγής : στον επιστημονικό – τεχνολογικό οικονομικό, οργανωτικό, πολιτιστικό τομέα και προβλήματα ανισοταχών ρυθμών.
6. Αντίσταση στην αλλαγή, λόγοι που την προκαλούν μορφές που παίρνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

1. Κλάδοι της Κοινωνιολογίας.
2. Μέθοδοι της Κοινωνιολογίας.
3. Σχέσεις με άλλες επιστήμες.

Άρθρο 3.

Ως διδακτέα ύλη για το μάθημα «Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος» για την Γ' τάξη Ημερήσιων Λυκείων Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης ορίζεται η προβλεπόμενη για το μάθημα αυτό ύλη από το άρθρο 2 του Π.Δ. 826/79 (ΦΕΚ 240).

2. Διδακτέα ύλη του μαθήματος της Ιστορίας, ως μαθήματος Γενικής Παιδείας για τη Γ' τάξη των ημερήσιων Λυκείων Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης ορίζεται η εξής :

1) Εισαγωγή. Η έννοια της νεώτερης και σύγχρονης Ιστορίας.

2) Αποτελέσματα των ανακαλύψεων : οικονομικά, κοινωνικά, επιστημονικά, πολιτιστικά.
3) Ανθρωπισμός – Αναγέννηση : έννοια, περιεχόμενο, αίτια, έργα.
4) Αίτια, περιεχόμενο και αποτελέσματα της Θρησκευτικής Μεταρρύθμισης.
5) Επιστήμη και τέχνη Αναγέννησης.
6) Οικονομική, κοινωνική, πολιτειακή εξέλιξη στην Ευρώπη (και ιδιαίτερα στην Αγγλία) το 18ο αιώνα.
7) Ο πόλεμος της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας και η σημασία του.
8) Επιστήμη και τέχνη το 18ο αιώνα.
9) Διαφωτισμός και Επανάσταση (1789 – 97).
10) Τουρκοκρατία και Νεοελληνικός Διαφωτισμός (1750 1820).
11) Ο Αγώνας της Ανεξαρτησίας :
α) Νεοελληνική Κοινωνία στις αρχές του 19ου αιώνα.
β) Συνοπτική υπόμνηση των πολεμικών γεγονότων.
γ) Εσωτερική πολιτική. Συμπτώματα κοινωνικής αντιδικίας.
δ) Εξωτερική πολιτική. Ανταγωνισμός των Δυνάμεων.
ε) Οικονομικά του Αγώνα. Δάνεια. Συνέπειες.
στ) Διπλωματική λύση του Αγώνα.
ζ) Προβλήματα του νέου Κράτους. «Προστάτιδες Δυνάμεις».
η) Πνευματικά ρεύματα (Δούκας – Κούμας). Πρός το παρελθόν ή το μέλλον.

12) Προβλήματα της Ελληνικής Κοινωνίας – Πολιτείας από το 1828 μέχρι το 1905.
13) Βιομηχανική Επανάσταση και αποικιακοί ανταγωνισμοί το 19ο αιώνα. Κοινωνικές ανακατατάξεις στις βιομηχανικές χώρες. Κοινωνικά προβλήματα από τα μέσα του 19ου αιώνα κ.ε. (1760 – 1914).
14) Η ελληνική κοινωνία – πολιτεία και τα προβλήματα της από το 1910 μέχρι το 1935.
15) Η ελληνική κοινωνία από το 1936 ως το 1943 και τα μεταπολεμικά προβλήματα του Ελληνισμού (εκβιομηχάνιση, μετανάστευση, παιδεία, επαφή με τον παροικιακό ελληνισμό, Αιγαίο, Κυπριακό, ένταξη στις Ευρωπαϊκές Οικονομικές Κοινότητες (Ε.Ο.Κ.)

3. Διδακτέα ύλη των μαθημάτων Ξένης Γλώσσας και Φυσικής Αγωγής ως μαθημάτων Γενικής Παιδείας για την

τάξη των Τεχνικών και Επαγγελματικών Λυκείων ορίζεται η προβλεπόμενη για τα μαθήματα αυτά ύλη στο Π.Δ. 1065/81 (ΦΕΚ 258/τ.Α'/16.9.81).

'Αρθρο 4.

Ως διδακτέα ύλη των μαθημάτων ειδικότητας των ημερήσιων Λυκείων Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος ορίζεται η προβλεπόμενη για τα μαθήματα αυτά ύλη στο Π.Δ. 1065/81 (ΦΕΚ 258/τ.Α'/16.9.81).

'Αρθρο 5.

Τα διδασκόμενα μαθήματα από 8ης Ιανουαρίου 1983 μέχρι το τέλος του διδακτικού έτους 1982 - 83 και οι ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στη Δ' τάξη Εσπερινών Λυκείων Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπ/σης ορίζονται ως εξής:

Μαθήματα	Ωρες εβδ/διαίας διδ/λίας
Α' Γενικής Παιδείας:	
Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος	1
Ιστορία	1
Σύνολο	2

Β' Προπαρασκευαστικά

Μαθήματα	Δέσμες προπαρασκευαστικών μαθημάτων: 1 Δέσμη	2 Δέσμη	4 Δέσμη
Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία	4	4	4
Ιστορία	–	–	4
Μαθηματικά	8	4	4
Φυσική	5	5	–
Χημεία	3	3	–
Ανθρωπολογία – Βιολογία	–	4	–
Κοινωνιολογία	–	–	4
Οικονομικά	–	–	4
Σύνολο	20	20	20
Γενικό Σύνολο	22	22	22

'Αρθρο 6.

1. Ως διδακτέα ύλη των Προπαρασκευαστικών μαθημάτων κάθε δέσμης της Τετάρτης (Δ) τάξης Εσπερινών Λυκείων Τεχνικής Επαγγ. Εκπ/σης ορίζεται η προβλεπόμενη κατά μάθημα ύλη για τη Γ' τάξη Ημερήσιου Λυκείου Τεχνικής Επαγγ. Εκπ/σης από το άρθρο 2 του παρόντος Π.Δ.

2. Ως διδακτέα ύλη των μαθημάτων Γενικής Παιδείας (Στοιχείων Δημοκρατικού Πολιτεύματος και Ιστορίας) στη Δ' τάξη Εσπερινού Λυκείου Τεχνικής Επαγγ. Εκπ/σης ορίζεται η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του Π.Δ.826/79 (ΦΕΚ 240/τ.Α'/23.10.79, σελ. 2400) για τα Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος και από το άρθρο 3 του παρόντος Π.Δ. για την Ιστορία.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος.

Αθήνα, 12 Μάρτη 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὥς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὥς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ